

نکاتی در باره
وظائف عملی مبارزان انقلابی
در ایران

ضمیمه «مردم»، ارگان مرکزی
حزب توده ایران

بهمن ۱۳۵۱

مقدمه

در باره انقلاب ایران و مهمترین وظایف لحظه

بررسی علمی همه جانبه از جامعه کنونی ایران ما را به این نتیجه میرساند که علی رغم عقب نشینی هیئت حاکمه در سالهای اخیر و رفرمها ایکه تحت فشار خواستهای فوری مردم و تأثیر نیرومند عوامل بینالمللی ناشی از تغییر محضوس و روز افزون تناسب نیروها در صحنه بینالمللی بسود اردوگاه سویالیسم و بیان امپریالیستها انجام گرفته و میگیرد، تحول بنیادی در جامعه ایران، یعنی آنچنان تحولی که هرگونه تسلط امپریالیستی اعم از تسلط سیاسی و اقتصادی و نظامی و فرهنگی را ریشه کن سازد و راهرا برای اعتدالی میهن ما در همه رشته‌های زندگی اجتماعی بسوی سویالیسم هموار سازد، تنها با پیروزی انقلاب ملی و دمکراتیک آغاز میگردد، محتوى سیاسی چنین انقلابی انتقال قدرت دولتی از دست طبقات حاکمه کنونی، یعنی سرمایه‌داران بزرگ و زمینداران کلان، بدهست بجهه متعدد طبقات و قشرهای ملی، یعنی کارگران و دهقانان و روشنگران و خردیه بورژوازی و سرمایه‌داری ملی است.

مارکسیسم - لنینیسم باما آموخته است که پیروزی چنین انقلابی تنها نمیتواند محصول خواست و آرزوی پر شور و یا عمل انقلابی گروه محدودی از انقلابیون باشد، هر قدر هم که این عمل با از خود گذشتگی و جانبازی

توأم باشد.

یروزی انقلاب ملی و دمکراتیک تنها محصول عمل توده‌های وسیع انقلابی است و خود این عمل، یعنی شرکت وسیع توده‌های مردم در فعالیت انقلابی با هدف تغییر رژیم، به یک رشتۀ عوامل عینی و ذهنی بستگی دارد. بدون رسیدن و آماده شدن همه جانبه این دورشته عوامل - یعنی آن عواملی که خارج از خواست و آرزو و عمل نیروهای پیشتر اول انقلاب، از تشدید تضادهای درونی اجتماع و تأثیر عوامل جهانی در جنبش داخلی کشور ما ناشی می‌شوند و آن عواملی که نتیجه عمل بی‌گیر آگاهترین و مبارزترین عناصر انقلابی می‌باشند - این یروزی بدست نخواهد آمد.

از تجزیه و تحلیل وضع کنونی سیاسی و اقتصادی و اجتماعی ایران این نتیجه گرفته می‌شود که با وجود عدم رضایت شدیدی که در میان قشرهای وسیع مردم کشور ما وجود دارد، عدم رضایتی که صرفاً متوجه سیاست جند خلقی رژیم کنونی است، سیاستی که محور اصلی آن غارت بی حد و حصر ثروت ملی و محصول دسترنج زحمتکشان ایران از طرف سرمایه‌های امپریالیستی مسلط بر عده‌ترین رشته‌های اقتصاد کشور، سرمایه‌های بزرگ داخلی و زمین داران بزرگ است که در پیوند با امپریالیسم عمل می‌کنند، نمی‌توان از وجود وضع انقلابی در لحظه کنونی، آنطور که لینین آنرا بصراحت توضیح میدهد، سخن گفت؛ یعنی وضعی که در آن توده‌ها دیگر نخواهند و هیئت حاکم دیگر توانند بشکل سابق بزنندگی خود ادامه دهد، زمانی که توده‌های وسیع مردم فعالانه در مبارزه برای تغییر بنیادی مناسبات اجتماعی قدم گذاشته باشند و برای فداکاری آمادگی عمل نشان دهند. بحث درباره اینکه وضع انقلابی تحت چه شرایطی و زیر تأثیر چه

عوامل داخلی و جهانی و در ارتباط با تشدید چه رشتہ تضادهای از زندگی اجتماعی میهن ما و در چه فاصله زمانی بوجود خواهد آمد، نمیتواند از چهار چوب یک بحث تئوریک و فرضی خارج شود.

آنچه بطور مسلم میتوان معتقد بود اینست که علی رغم کوشش رژیم کنونی برای حل بعضی از حادترین تضادهای درونی جامعه ما از راه عقب نشینی‌های محدود در مقابل خواست مردم، علیرغم تبلیغات پردازه دستگاههای دولتی برای منحرف ساختن افکار عمومی و بالاخره علی رغم تمام فشارهای دستگاههای اختناق رژیم برای خفه کردن هرگونه صدای واقعی اعتراض، تضادهای جامعه ما، یعنی تضاد بین منافع ملی و تسلط امیریالیستی غارتگر، تضاد بین منافع خلاق و بقایای نظام ارباب - رعیتی، تضاد بین خواسته‌ای آزادیخواهانه مردم و رژیم اختناق و دیکتاتوری، حل نشده باقی مانده است. علاوه بر آن یک رشتہ تضادهای جدید، که مهمترین آن تضاد بین زحمتکشان و غارتگران سرمایه‌های بزرگ داخلی است، افزون گردیده است. این تضادها تحت تأثیر مجموعه تحولات جهانی، که وجه شاخص آن سنگین شدن روز افزون گرفته ترازو بود چه محدود سه نیروی اساسی انقلابی عصر ما، یعنی سوسیالیسم، جنبش کارگری جهانی و جنبش نجاتبخش ملی است، هر روز شدت خواهند یافت.

اما در مورد عامل ذهنی، یعنی سازمان سیاسی انقلابی به تو اند مبارزات مردم را قدم بقدم رهبری کند، باید قبول کنیم که در شرایط کنونی این عامل بسیار ضعیف است. امیریالیستها و ارتیاع ایران توانستند پس از کودتای ۲۸ مرداد سازمانهای عمدۀ سیاسی و صنفی طبقه کارگر و همچنین سایر سازمانهای دمکراتیک و ملی را در هم شکنند. طی ۲۰ سال بعد از کودتای ۲۸ مرداد متأسفانه انقلابیون ایران بر اثر یک سلسله

عوامل موفق نشدن، علی رغم رژیم اختناق پلیسی و فعالیت درخیمان‌ساواک، در ایران سازمان وسیع انقلابیون را احیاء کنند. این عدم موفقیت بدون تردید محصول تأثیر یک رشتۀ عوامل عیّنی و ذهنی داخلی و خارجی است که در آن از جمله اشتباهات حزب ما در زمینه کار سیاسی و تشکیلاتی بی اهمیت بوده است.

در چنین شرائطی و ظایفه عملی مبارزان انقلابی میتوان ما این است که با تجلیل علمی و همه جانبه از کار گذشته و با پنداشتن از اشتباهات گذشته کار سازندگی را از نو آغاز کنند و تمام کوشش خود را در جهت تدارک همه جانبه عامل ذهنی، یعنی احیاء آنچنان سازمان سیاسی انقلابی که بتواند در جریان تحول آتفی جامعه ایران در هر حال نقش افشاگری نسبت به امپریالیسم و ارتقای و نقش تجهیز کننده و سازمان دهنده مبارزات روزمره مردم را بدرستی ایفاء نماید، بکار اندازد.

احیاء سازمانهای حزب توده ایران، که بگانه سازمان واقعی سیاسی طبقه، کارگر و همه زحمتکشان ایران است، در مرحله کنونی حلقه اساسی پیشرفت جنبش نجاتبخش ملی ماست. درست پنهانی غلت است که به تیز حملات همه نیروهای ضد ملی، نیروهای مخرب و تفرقه انداز بطرف حزب ماست.

دستگاههای تبعیغاتی رژیم، حزب ما را مرکز حملات سبعانه خودقرار داده اند و گروههای منحرف نیز امپریالیسم امریکا و انگلیس وزبان و آلمان غربی و غیره را فراموش کرده اند و متفقاً حزب ما را مورد شدید ترین و سخیفترین حملات خودقرار میدهند. واژدگانی از قمایش نیکخواه و لاشائی، آنروز که «ماوراء انقلابی» بودند، حزب ما را متهم میکردند که با رژیم کنونی ایران ساخته و ستایشگر رژیم شده است و پس از آنکه به خدمت

دستگاه ورزیم در آمدند مارا متهم می‌سازند که ما در راه اقدامات «مترقانه» رژیم سنگ سیاست‌دازیم و با آن دشمنی می‌کنیم.

این برخورد خصمانه متفق نیروهای ارتجاعی و «ماوراء انقلابی» بهترین دلیل حقانیت راه حزب ما و تأیید این واقعیت است که حزب توده ایران، چه بالفعل و چه بالقوله، ستاد واقعی جنبش انقلابی ایران و اجتماع پیگیرترین و اصولی‌ترین مبارزان میهن ماست.

بهین علت است که احیاء سازمانی حزب ما در لحظه کنونی عدمه ترین وظیفه مبارزان انقلابی کشور ماست. درست بهین علت که حزب ما، حزب همه انقلابیون پیگیر میهن ماست نه مؤسسه اداری متعلق به این یا گروه از مبارزان، امر احیاء سازمانهای حزب در ایران وظیفه همه انقلابیون ایران است و بدون عمل پیگیر و مؤثر آنان این امر سرانجام نخواهد یافت. ما اطمینان داریم که علی رغم رژیم اختناق، علی رغم یزده های دودی که عمل گمراهان و تبلیغات افتراق آمیز و تهمت زن جبهه متعدد چپ نمایان و ارتجاع ایران علیه حزب ما، علیه تمامی اردوگاه سوسالیسم بوجود آورده است، حقانیت سیاست ملی و انقلابی حزب ما هر روز بیشتر روش خواهد شد و توجه مبارزان واقعی راه خلق را در کشور بسوی خود جلب خواهد نمود.

ولی البته انقلابیون نیتوانند صبر کنند تا سیر حوادث درستی سیاست حزب ما را بشوت رسانند. سکار پیگیر انقلابی ما در همه زمینه های زندگی اجتماعی کشور به این جریان کمک مؤثر خواهد کرد. هر قدر عمل فعال ما درجهات احیاء سازمانهای حزب توده ایران در کشور پیگیرتر، دقیقتر و وسیعتر باشد، موفقیت جنبش نجات‌بخش ملی میهن ما در زمینه اعمال فشار درجهات عقب راندن ارتجاع داخلی و تضعیف تسلط امپرالیستی سریعتر

و موقیت مبارزه در زمینه تدارک شرائط لازم برای پیروزی قطعی بر ارتجاع و امیر بالیسم پر ثمرتر خواهد شد.

لینین بعا می‌اموزد که احیاء سازمانهای حزب انقلابی طبقه کارگر تنها در جریان مبارزات همه جانبه اجتماعی امکان پذیر است. بدون شرکت فعال در مبارزات مردم در همه بخش‌های زندگی جامعه نمیتوان پیشقاول طبقه کارگر را مشکل ساخت، با تئوری انقلابی مجهز کرد، در جریان نبرد با تجربه شخصی آموخته داد، پیوندش را با خاق محکم کرد و ویرا برای رهبری مبارزات خلق آماده ساخت. در میدان مبارزات اجتماعی، در سه بخش عمده اش، یعنی مبارزات اقتصادی، سیاسی و ایدئولوژیک است که بنای سازمان محکم سیاسی طبقه کارگر بی ریزی می‌شود. در زندگی اجتماعی کنونی کشور ما، علی‌رغم رژیم اختناق یالیسی، این هر سه بخش مبارزه اجتماعی باشد روز افزونی جریان دارد.

گرچه در مطبوعات فرمایشی کترول شده بوسیله ساواک کمتر خبری از این مبارزات درز می‌کنند، ولی همه ایرانیان میدانند که مبارزات اقتصادی کارگران در بسیاری از کارخانجات ایران بصورت اعتراضات گاه وسیع تظاهر می‌کنند و ارتجاع در موارد متعددی تنها با کشتار بی‌رحمانه زحمتکشان قادر به جلوگیری از دامنه گیری سریع و شدید آن می‌شود.

مبارزات اقتصادی مردم بصورت اعتراض رانندگان، اعتراض منفی مردم در خرید گوشت، اعتراضات معلمین و دانشجویان و یا حالات اعتراضی در بسیاری از مؤسسات نشانه اینست که برای مبارزه بخاطر بی‌بود شرایط زندگی، در میان زحمتکشان ایران زمینه بسیار مساعدی موجود است.

در میدان مبارزات سیاسی، هر قدر رژیم می‌کوشد که آنرا در چارچوب نمایشنامه دولتی احزاب اکثریت و اقلیت محدود سازد، شرکت مردم در

بچهای سیاسی از حدود این نمایشناامه خارج میشود و بلند گویان رژیم را به ناله در میآورد . واقعیت اینست که اکثریت مردم گول این نمایش را نمیخورند و خواستار شرکت آزاد در فعالیت سیاسی میباشد .

انتشار انواع و اقسام نشریه های مخفی ، رخنه کردن نظریات سیاسی گوناگون در مطبوعات و ادبیات معاصر ایران ، که با وجود عبور از دستگاه تصفیه ساواک بازهم رنگهای دلپذیری از موضع گیریهای مترقبی نویسندگان را نشان میدهد ، نشانه بارزی است از رشد فکری جامعه کنونی ایران .

اگر برخی سخنگویان حزب دولتی مجبور میشوند که روش گذشته تکفیر دربست و عامیانه مارکسیسم - لینینیسم را تخفیف بدھند و اظهار نظر کنند که باید شیوه باصطلاح بر خورد جدی و خلاق با این نظریات جانشین آن شود ، این خود نشانه رشد و پیشرفت فعالیت ایدئولوژیک در جامعه ما است .

بطور خلاصه برای یک مبارز انقلابی در ایران همه گونه امکان وجود دارد که به اشکال گوناگون در مبارزات جاری اقتصادی ، سیاسی و ایدئو-لوزیات فعالانه شرکت جوید و ضمن این شرکت ، فعالیت انقلابی خود را به پیشترین وجهی در سایه حمایت توده های مترقبی و مبارز بشر رساند .

با این ترتیت برنامه عمل مبارزان انقلابی در ایران بصورت زیرین مشخص میگردد :

- ۱) رفتن بیان مردم و برقراری ارتباط با توده های وسیع ؛
- ۲) پخش نظریات حزب میان توده های مردم ؛
- ۳) احیاء تشکیلاتی سازمان حزبی ؛
- ۴) کماک به فعالیت مرکزی حزب .

در باره هر یک از این وظائف در صفحات بعدی این جزو مختصر آ توضیح مدهیم .

۱ - رفتن به میان مردم

و برقراری ارتباط با توده های وسیع

رفتن بین مردم و برقراری ارتباط با توده ها و تکیم بندهای این بستگی از راه شرکت فعال در زندگی روزمره مردم ، در مبارزات کوچک و بزرگ آنان برای خواستهای میراث و راهنمائی آنان در این مبارزات ، هر فرد انقلابی وظیفه دارد در محیط زندگی و کار خود ، بدون آنکه قیافه واقعی سیاسی و تشکیلاتی خود ، یعنی وابستگی به حزب توده ایران را بر ملا سازد ، در کلیه تلاشیهای مردم دور و بر خود فعالانه شرکت جوید و در جریان این تلاشیهای مشترک ، بایکباری و گندشت و فداکاری خود ، روحیه خدمت به خلق را آشکار نماید . روشن است که این شیوه عمل ، اعتقاد و هجت مردم را به جانب مبارز انقلابی جلب خواهد نمود ، اهری که خود سرمایه متهی برای بسط مبارزات انقلابی و رهبری آنست .

در طی این تلاشیهای هر روزه است که میتوان به بهترین وجهی عناصر مبارز را در میان مردم شناخت ، افراد شرافتمد را از پرروکاتورهای ساواک تمیز داد ، به مبارزان نزدیک شد ، بهترینشان را برگزید و پس از یک دوره کار تربیتی مستقیم و غیر مستقیم آنها را به صروف حزب دعوت کرد . تنها در این چار چوب است که بهترین وجهی میتوان امکانات کارعلی میان مردم را با کار انقلابی مخفی تلقیق کرد و فعالیت انقلابی را با حمایت تودهها از نظر دستگاه اختناق ساواک و پلیس ینهان نگهداشت . در شرایط سلط اختناق سیاسی برای انقلابیون مجاز و ضروری است که از هر گونه امکانی برای برقراری بندهای ارتباط علنی و قانونی با تودههای مردم استفاده کنند . وفاداری کامل و خدش نایذر به اصول انقلابی مانع از آن نیست

که انقلابیون در چارچوب امکانات قانونی در سازمانهای صنفی و گروه‌بندی‌های اجتماعی، به شکلی از اشکال فشری از خلق را در بر می‌گیرند، فعالانه شرکت چویند، حتی اگر رهبری این سازمانها و گروه‌ها در دست عناصر شناخته شده وابسته به رژیم و سازمان اختناق آن ساواک باشد.

در مرحله کنونی رشد اجتماعی کشور ما، و بخصوص رشد روز افزون کمی و کیفی طبقه کارگر، رژیم کنونی ایران، مانند سایر رژیمهای اختناق، مجبور است برای طبقه کارگر و همچنین برای سایر قشرهای اجتماعی زده‌کشان سازمانهای صنفی بوجود آورد. وظیفه عمدۀ ای که رژیم برای این‌گونه سازمانها معین و محدود نباشد کردن شرکت فعال توده‌ها و نگاه داری فعالیت آنها در چارچوب منویات خود می‌باشد. ولی علیرغم کوشش نمایندگان رژیم، این سازمانها اکثراً می‌توانند البته در مقیاس معین و محدود وسیله اعمال فشار از طرف توده‌ها برای احراق حق خود گردند. در همین مقیاس معین و محدود است که افراد انقلابی می‌توانند، بطور مستقیم و غیر مستقیم، از راه تماس و راهنمائی عناصری که بیزار به این سازمانها کشانده می‌شوند، در جهت خواستهای خلق عمل کنند و از راه مخفی غیر مستقیم و یا علنی، در چارچوب امکانات، نظریات درست را بین شرکت کنندگان پخش نمایند، آنانرا به لزوم مبارزات فعالانه تر ویکری تر دعوت و تشویق کنند و در مرحله رشد امکانات و فعالیت، مبارزه آنانرا تجهیز نمایند و در نیزد به پیش‌برند.

در این زمینه بخصوص باید لزوم توجه هم، جانبه به تلفیق امکانات کار مخفی و کار علنی را باید آوری کنیم. برای انقلابیون امکانات وسیعی برای تماس غیر مستقیم و یکجانبه با مردم وجود دارد، که در هر حال باید آنرا بمنظور خشمی کردن فعالیت شبکه شناسائی و تعقیب ساواک به دقیق ترین شکل مورد استفاده قرار داد. با تهیه یک تراکت، بطوری که شکل و

محتوی آن راهنمایی برای ساواک، برای بی بردن به هویت تهیه کننده نباشد و رساندن آن به افراد مؤثر و با نفوذ و مبارز در یک واحد کار (کارخانه، کارگاه، مدرسه، دانشگاه، اداره و مؤسسه) و یا در یک سازمان اجتماعی مانند اتحادیه کارگران و دانش آموزان و دانشجویان و غیره، میتوان بمیزان زیادی کار افشاگری، تهییج و تجهیز را انجام داد. در مورد رساندن یک تراکت باید از همه امکانات و راههای که کسی را بخطور نیندازد، استفاده نمود.

۲ - پخش نظریات حزب میان توده های وسیع مردم

جلب اعتماد مردم و در درجه اول طبقه کارگر به صفت راهی که حزب ما برای رسیدن به استقلال واقعی و کامل، به آزادی و زندگی بهتر پیشنهاد میکنند، بمنظور احیاء وسیع سازمانهای حزب ما، اهمیت تعیین کننده دارد. برای این جلب اعتماد رساندن پیگیر صدای حزب از لایلای هزاران بوق و کرنای کر کننده تبلیغات دشمن و مخالفان به گوش مردم ضرورت درجه اول را حائز است.

رساندن صدای حزب را بمردم باید در درجه اول از راه کمک مؤثر به پخش پیگیر و هر چه وسیعتر نشریات مرکزی حزب انجام داد که حاوی تحلیل علمی از وضع جامعه کنونی و تحولات داخلی آن میباشند و صحیح ترین راه را برای پیشرفت در مبارزات اجتماعی بسوی تحول بنیادی جامعه نشان میدهند.

هر مبارز انقلابی در ایران میتواند حتی تنها به تناسب امکانات عملی و فنی خود ذر این زمینه فعالانه شرکت کند و سهم قابل توجهی را بعدهم گیرد.

هر مبارز انقلابی میتواند رادیو یا تلویزیون را بطور پیگیر و وسیع و از راه غیر مستقیم (متلاعه) بصورت پخش تراکت و یا فرستادن نامه بوسیله پست، متنضم ساعت و موج وغیره وغیره به شنیدن آن تشویق کند، او میتواند به تناسب امکانات فنی خود عملده ترین بجهات سیاسی و تئوریک یا تاریخی را ثبت و تکثیر کند و بدیگران از راهیهای غیر مستقیم برساند.

هر مبارز انقلابی میتواند برایه نظریات عمومی حزب تراکتهای کوچک مخفی درباره مسائل مختلف اجتماعی، سیاسی و محلی بمنظور افشاء گری عوامل غیربینای رژیم و یا رسوا ساختن تفرقه اندازان روزگارنگ داخل صفوپ خلق و یا بمنظور دعوت مردم به مبارزه و راهنمائی آنان تهیه کند و پخش نماید.

هر مبارز انقلابی میتواند از راه رساندن نشریات مرکزی حزب از خارج به داخل کشور و پخش آنها در کشور به سازمان مرکزی در خارج کمک شایان ننماید. در این زمینه کمک همه جانبه و بخصوص ابتكارات گوناگون انقلابیون فعل در ایران بیش از اندازه لازم است. هر قدر انقلابیون ایران به ما در این زمینه بیشتر کمک کنند موفقیت مشترک ما وسیعتر و مؤثر تر خواهد بود.

نشریات مرکزی حزب در ایران پخش میگردد. وظیغه مبارزان انقلابی اینست که تمام ابتكارات خود را در راه بدهست آوردن هر چه بیشتر این نشریات و رساندن آنها بدیگران و در صورت امکان تکثیر و پخش وسیع آن بکار برند.

اینها بخشی از فعالیتیهای است که هر مبارز انقلابی، حتی اگر بکلی تنها باشد، میتواند تا حدود زیادی انجام دهد. ولی وظیفه افراد انقلابی در راه احیاء کامل سازمانهای حزبی باینجا خاتمه نمیذیرد.

۳ - احیاء تشکیلاتی سازمان حزب

حلقه نهائی همه این فعالیتها احیاء سازمان حزب در ایران است . در این زمینه باید از ایجاد اولین هسته های محاکم از مبارزان آگاه ، ییگیر ، کاردان ، کاربر و فداکار آغاز کرد . باید آن انقلابیونی را که به هدفهای عالی حزب معتقدند و در راه تحقق آنها حاضر به فداکاری هستند و باندازه کافی به هنر مبارزه با پلیس آشناهی دارند و میتوانند بارعاایت کامل اصول کار مخفی در شرایط اختناق با جسارت بیان مردم بروند و همراه آنها مبارزه کنند ، در شبکه مخفی حزب مشکل ساخت . در این زمینه باید به همه جوانب کار سازمانی مخفی با حد اکثر مسئولیت انقلابی برخورد کرد و حد اکثر شور و چسارت انقلابی را با حد اعلای احتیاط انقلابی توأم نمود ، همیشه کیفیت را بر صحبت برتری داد و از هر گونه شتاب و خوش باوری پرهیز کرد .

محترین و پرمسئولیت ترین بخش ایجاد سازمان مخفی حزبی برگزیدن و دعوت افراد جدید به صفوی حزب است . این کار تنها بر اساس شناسائی شخصی طولانی و تجربه و اعتماد شخصی در باره صلاحیت فرد جدید ، با توجه به مجموعه خصوصیات اخلاقی و اجتماعی آن فرد ، میتواند با موفقیت انجام گیرد .

در مرحله کنونی احیاء سازمانهای حزب باید از ایجاد سازمان وسیع و بیشتر انتساب کرد و به ایجاد گروه های کوچک جداگانه و مستقل توجه نمود .

در داخل هر گروه باید ارتباط افراد با درنظر گرفتن کلیه ضروریات کار مخفی و محدود کردن خطر احتمالی تنظیم شود . شبکه ای از سوابهای کوچک ، که در آن آشنائی افراد برای تأمین بیشترگی شبکه به

حد اقل لازم تقلیل داده شود، بهترین شکل سازمانی است. در صورت انتخاب صحیح افراد مبارز، اعتقاد متقابل بعیزان زیادی میتواند جانشین آشناهای غیر لازم گردد.

باید به این اصل توجه کرد که در سازمان مخفی اطلاع هر فرد از مسائل سازمانی حزب تا آنجا جائز است که برای اتخاذ تصمیم حزبی ضرورت حتمی دارد.

در هر واحد حزبی باید همیشه احتمال دستبرد دشمن را در نظر گرفت و ارتباطات را طوری تنظیم کرد که در صورت چنین دستبردی، موقبته دشمن بعد اقل ممکن محدود شود.

برخورد افراد یک سلول حزبی و انجام هر کار حزبی مخفی باید بعد اعلا صورت طبیعی و عادی داشته باشد، بطوری که کوچکترین سوء ظنی در محیط اطراف خود بوجود نیاورد.

در مرحله کنونی باید از پیوستن گروهها بیکدیگر جداً اجتناب کرد. در این زمینه باید باهر گونه کنیکاوی در مورد گروههای احتمالی دیگر مبارزه نمود.

در مرحله کنونی ایجاد و حفظ گروههای کوچک، فشرده و مستقل یکگانه ضامن موفقیت است.

گروه حزبی باید برای خود برنامه مشخص فعالیت حزبی تنظیم کند که مهمترین نکات آن عبارت است از:

- بالا بردن معلومات سیاسی و تئوریک افراد گروه از راه خود آموزی بیکثیر؛

- برقراری و تعیین بندهای ارتباط با مردم از راه شرکت فعال در مبارزات روزمره تودهها؛

- کوشش در پخش نظریات حزب در میان مردم از همه

راههایی که در بخش دوم یاد آوری شد و راههای ابتکاری دیگر؛
- کمک به برقراری ارتباط مطمئن و تضمین شده با مرکز
رهبری سیاسی و تشکیلاتی حزب.

۴ - کمک به فعالیت مرکزی حزب

افراد انقلابی جداگانه در ایران و گروههای حزبی در ایران امکانات زیادی دارند که میتوانند با استفاده از آن فعالیت مرکز سیاسی و سازمانی حزب را بمرتبت سازند و بکار عمومی حزب کمک مؤثر نمایند.
اولین کمک، که انجام آن برای هر مبارز انقلابی بدون هیچگونه خطری ممکن است، غنی کردن اطلاعات مرکز حزب است از حوادث مهم اجتماعی و سیاسی، که در زندگی روزمره مردم در تمام نقاط ایران اتفاق میافتد و در مطبوعات ساواک زده کشور انکاس پیدا نمیکند، مانند: اجحافات رژیم و مأمورانش، مبارزات مشخص مردم، اعتصابات، برخورد های مردم با دستگاههای اختناق وغیره. این اطلاعات هر قدر دقیق‌تر و مستندتر باشد ارزش و تأثیر فعالیت افشاگرانه حزب را بالاتر خواهد برد.
رفقا و گروهها میتوانند با استفاده از ابتکارات گوناگون این اطلاعات را از راههای مختلف بر مرکز حزب برسانند. شرط اینست که این اطلاعات از لحاظ شکل و محتوی (مثلًا خط و کاغذ و یا کت وغیره) طوری تهیه شوند که راهی برای بردن به هویت فرستنده باز نگذارند و در درجه اول از راه مطمئن، ولی غیر مستقیم وبا واسطه، به نشانی مرکز حزب فرستاده شوند. دومین کمک برقراری ارتباط مطمئن با مرکز حزب است. روشن است که حزب ما خواهد کوشید تا بایندگیری از کار گشته، در آینده‌از امکانات فنی برقراری ارتباط مستقیم و بدون خطر بین واحدها و افراد انقلابی

در نقاط مختلف ایران با مرکز حزب بدرستی استفاده کند. شرط برقراری چنین ارتباط منظمی ابتکار خود رفقا در پیدا کردن راه بر قراری اولین رابطه است.

بعنوان اولین قدم رفقا میتواند با اسم مستعار و بدون دادن نشانی از خود از راه غیر مستقیم با مرکز حزب رابطه بگیرند. رادیوی پیک ایران بما امکان میدهد که مرکز حزب با این رفقا، بر پایه نام مستعار انتخاب شده از طرف خودشان، رابطه گیرد و آنها را راهنمائی نماید. ولی باید به این اکتفا کرد.

امکانات وسیعتری برای ارتباط با مرکز حزب بمنظور تبادل نظر، راهنمائی، رساندن مطبوعات حزبی و غیره وجود دارد که باید مورد استفاده قرار داد. در این زمینه ما در انتظار ابتکار رفقا برای برقراری ارتباط از راه استفاده از امکانات موجود هستیم.

این بود خطوط کلی آن رشته از وظائف فوری که در مقابل هر فرد و گروه انقلابی واقعی در ایران قرار گرفته است.

وظیفه عده کلیه مبارزین انقلابی خلق در خارج کشور، در اروپا، در کشورهای مجاور ایران اینست که با استفاده از همه امکانات خود، بموفیت حزب در انجام این عده‌ترین وظیفه خود در مرحله کنونی، بطور مؤثر و گیر کمک نمایند.
